

простирагъ надъ цѣлото меко коремче до последното му членче. Така тѣ добре го предпазватъ отъ повреди.

На коремчето ясно се забелязватъ 6 дѣлчета, като пръстенчета, а седмото е малко източено и заострено (глед. кор. № 1). Въ страни на коремчето, на всѣко отъ шестѣхъ членчета, се забелязватъ трижгълни бѣли петна, по които много лесно може да разпознаемъ майския бръмбаръ.

Майскиятъ бръмбаръ има и три чифта здрави и добре развити крака. Всѣко краче е отъ по 5 членчета, като последното членче (ходилото) е раздѣлено още на петъ, крайното отъ които има две закривени ноктенца.

Съ тѣзи ноктенца бръмбарътъ се залавя за листата по клонитѣ на дърветата.

Майскиятъ бръмбаръ, както всѣко насѣкомо, диша като вкарва въздухъ презъ особени тръбички. Отворитѣ на тѣзи тръбички се намиратъ въ страни на коремчето, къмъ бѣлитѣ петна. (Тръбеста дихателна система).

Къмъ края на м. май или юний, женската избира рохкава почва, изкопава трапчинки дълбоки 5—7 см. и снася на нѣколко мѣста 20 до 30 бѣли, дребни яйчица. Следъ това женската не се показва надъ земята, напълно изтощена умира, така както и мъжкия майски бръмбаръ загива скоро следъ оплодването.

Яйчицата следъ 4 до 6 седмици се излюпватъ въ малки червейчета — личинки. (както при копр. буба, глед. кн. № 1 год. I.)

Изчезватъ мъжкия и женски майски бръмбари, следъ като 1—2 месеца сж унищожавали листата на плоднитѣ дървета, но отъ този моментъ започва живота на личинката. Личинката на майския бръмбаръ е прилична на една гжсеница, само че е бледо-жълта, безъ косми и никакъ не прилича на красивитѣ си хвъркати родители. Тѣлото ѝ е отъ 12 членчета, три отъ които сж снабдени съ по 1 чифтъ крачка. Главата изпква лесно, тя е рѣждиво-кафена. Устата е снабдена съ много здрави челюсти (особени плочки, съ които лесно личинката прегризва коренчетата).